

як джерела формування надприбутків і істотного підвищення вартості компаній внаслідок широкої популярності бренду, довіри клієнтів, які є ключовим джерелом отримання доходу.

Стійкі конкурентні переваги та примноження цінності підприємства в теперішньому світі першою чергою визначаються наявним інтелектуальним капіталом. Але не тільки сформування інтелектуального капіталу як запоруки ринкової стійкості є першочерговим завданням підприємства, яке потрібно зробити першочергово, але й управління ним, оскільки інтелектуальний капітал є тим, на чому тримається утворення доданої вартості. Підприємства, які використовують інтелектуальний капітал чинником виробництва, дотримуються основних положень вдалого управління ним, а також розробляють процедури ідентифікації присутнього інтелектуального капіталу, націлення його впливу на всі напрями діяльності, безпосереднього управління та звітності.

Список використаних джерел:

1. Козирев А. Н. Інтелектуальний капітал: нова парадигма оцінки бізнесу і нематеріальних активів / А. Н. Козирев. – М. : ВНИИЦ, 2004.
2. Дудяшова В.П., Кіпень Н.А. Погляд на інтелектуальний капітал з позиції економіки знань.

Петьков В. Л.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК ЯК ФАКТОР ПІДВИЩЕННЯ
РЕНТАБЕЛЬНОСТІ ПТАХІВНИЦТВА**

Птахівництво в Україні займає лідируючі позиції серед інших видів сільгосп-виробництва з точки зору конкурентоспроможності та економічної ефективності господарювання. Про це свідчать статистичні дані, що відображають тенденції зростання виробництва і реалізації продукції птахівництва протягом останніх років. Зокрема, в 2019 р. приріст виробництва курячих яєць порівняно з 2018 р.

Том 3. ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК ПІДПРИЄМСТВ В ДИНАМІЧНОМУ ПІДПРИЄМНИЦЬКОМУ СЕРЕДОВИЩІ

склав 3,35%, з 2017 р. – 7,6%, збільшується і поголів'я птиці, в 2019 р. воно налічувало 253 млн. голів [1].

Більш того, наша країна починає активно виходити на міжнародні ринки, так, в 2019 році українська частка у світовому виробництві курячих яєць склала майже 1,5% і Україна посіла 11 місце в рейтингу світових виробників курячих яєць. Експорт яєць (в натуральному вимірі) в 2019р. перевищив показники 2018 р. на 27%, в 2018р порівняно з 2017р – на 21%. Майже 85% українського експорту курячих яєць забезпечують такі країни Африки, як Ірак, Катар, Ліберія, Сьєра-Леоне [1]. Зважаючи на дані ООН, за якими дефіцит білка у харчування населення планети складає приблизно 25 млн. тон на рік, а в країнах Азії та Північної Африки це надто актуальна проблема, наша країна має потужний експортний потенціал з даною продукцією, що є безперечним стимулом для розвитку вітчизняного виробництва цієї продукції.

Одним із вагомих факторів підвищення інвестиційної привабливості галузі є високий рівень прибутковості виробництва. Отже, не втрачають актуальності наукові дослідження та розробки прикладного характеру, спрямовані на пошук шляхів підвищення рентабельності птахівництва.

Птахівництво є специфічною галуззю сільгоспвиробництва, яка відрізняється наукоємністю, матеріаломісткістю, енергоємністю та складністю і безперервністю виробничого процесу, який піддається вдосконаленню шляхом механізації, автоматизації, електрифікації та впровадження інноваційних розробок, що чинить безпосередній вплив на рівень рентабельності птахівництва.

Птахівництво як галузь сільгоспвиробництва ефективно реагує на інтенсифікацію виробництва, що дозволяє забезпечити розширене виробництво шляхом впровадження передових технологій та інновацій

Інновації в агробізнесі, в тому числі й у птахівництві можна поділити на чотири наступні типи:

- селекційно-генетичні;
- виробничо-технологічні;

- організаційно-управлінські;
- економіко-соціально-екологічні.

Селекційно-генетичні інновації можна є наслідком фундаментальних науково-теоретичних та прикладних досліджень.

Виробничо-технологічні інновації полягають у впровадженні нововведень у виробництво аграрно-продовольчої продукції, які направлено на підвищення її якості; зниження собівартості, підвищення ефективності використання усіх видів ресурсів та потенціалу підприємства в цілому.

Економіко-соціально-екологічні інновації являють собою нововведення в систему соціальних, економічних та екологічних відносин в сільськогосподарській галузі.

Рентабельність в птахівництві залежить від продуктивності птиці, яка вимірюється середньорічною несучістю курок-несучок, затрат праці і вартості кормів на 1000 шт. яєць, ціни реалізації одиниці продукції.

Отже, найважливішими напрямками інноваційних впроваджень у птахівництві можна вважати:

- 1) біотехнології, – селекцію, генетику з метою виведення нових кросів курей, для підвищення їх продуктивності;
- 2) технічні – удосконалення існуючих і створення нових типів машин, механізація і автоматизація, впровадження нової техніки;
- 3) технологічні – удосконалення існуючих і впровадження нових технологій виробництва, транспортування, зберігання і переробки яєць.

Висока інноваційна активність в галузі птахівництва в значній мірі є наслідком інтенсивного науково-технічного розвитку підприємств матеріально-технічного та селекційно-племінного забезпечення птахівництва. До факторів, що сприяють поглибленню і прискоренню інноваційних процесів в птахівництва, відносять швидкий генетичний прогрес, хорошу адаптаційну здатність птиці, а також більш високий рівень транснаціоналізації галузі.

Отже, інноваційний розвиток птахівництва є частиною науково-технічного прогресу і являє собою процес постійного технічно-технологічного, селекційно-

племінної, організаційного та соціально-економічного вдосконалення виробництва продукції птахівництва та її переробки на основі досягнень науки, освоєння нової техніки і прогресивних технологій з метою підвищення ефективності виробництва для сталого забезпечення конкурентоспроможності та продовольчої безпеки країни.

Але, інноваційна діяльність в сфері птахівництва в нашій країні відстає від своїх зарубіжних конкурентів. Інституційні проблеми розвитку птахівництва в сучасних умовах роблять малоімовірною для вітчизняних птахівничих підприємств перспективу реалізувати активну інноваційну стратегію в формі технологічного лідерства.

Список використаних джерел:

1. Сайт державної служби статистики України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua>
2. Гринько Т.В. Інноваційний розвиток підприємств: фактори та оцінка. *Прикладна статистика: проблеми теорії та практики: Збірник наукових праць*. Випуск 11. Київ: ТОВ «Видавничо-поліграфічний дім «Формат», 2012. С. 80-86.
3. Гринько Т.В., Максимчук О.С. Інноваційний розвиток як складова економічної безпеки сучасного підприємства. *Сучасні трансформації організаційно-економічного механізму менеджменту та логістики суб'єктів підприємництва в системі економічної безпеки України*: Колективна монографія / за заг. ред. Т.В. Гринько. Дніпро: Біла К.О., 2017. С. 247-271.

Пономаренко Л. Р., канд. екон. наук Яковенко В. С.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**СТАРТАПИ У HR СФЕРІ ЯК РИЗИК АБО ЗАСІБ
ВИРІШЕННЯ ВПЛИВУ ЛЮДСЬКОГО ФАКТОРУ**

HR, за визначенням, є професією людей і саме люди керують бізнесом, проте це дуже гостре питання втручання «особистого» сприймання інформації та накладення власного досвіду та світогляду на проблему компанії. Особисте у даній галузі майже цілком нівелюється з цифровою трансформацією, оскільки нове покоління hrtech-стартапів забезпечує конкурентну перевагу для роботодавців у битві за залучення та утримування найцінніших кадрів.